

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτάμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐτά προηγουμένα μαθήματα εἶχαμεν μιλήσει διὰ τὰ κέντρα Συνειδήσεως καὶ Αὐτοεπιγνώσεως, ἢ, μόνον Συνειδήσεως, μόνον Αὐτοεπιγνώσεως πάνω εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν. Εἶχαμεν πεῖ ὅτι εἶναι τρεῖς καὶ κάθε ἓνα ἔχει μέσα του ἄλλα τρεῖς.

"Ἐχομεν τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα, εἶχαμεν διαγράψει ἕναν τρίγωνον μὲ τὸ Ψυχικὸν κέντρον τὸν σπλήνα τὸ ἥπαρ, τὰ γεννητικὰ ὄργανα καὶ κέντρον του τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα. Μὲ τὸ ἴδιον κέντρον ἔχομεν τὸν Ἱερὸν Δίσκον τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος καὶ τὴν Ἱερὴν σφαῖραν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς κοιλιακῆς χώρας. Καὶ εἶχαμεν πεῖ ὅτι τὸ κέντρον αὐτὸ εἶναι κέντρον συνειδήσεως Ἀγιοπνευματικῆς.

Εἶχαμεν μιλήσει γιὰ τὸ κέντρον εἰς τὸν θώρακα μὲ ἕνα νέον τρίγωνον ποῦ ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς δύο ὤμους, τοὺς Νοητικούς ὄφεις, τὰς κεφαλὰς τῶν Νοητικῶν ὄφρων καὶ τὸ Ἡλιακὸ πλέγμα στὸ κάτω μέρος τοῦ τριγώνου, μὲ κέντρον κάπου περίπου ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ ὕλική καρδιά. Μὲ τὸ ἴδιον κέντρον ἔχομεν τὸν Ἱερὸν δίσκον εἰς τὸ στήθος, ἐλαφρῶς νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ στήθος. Ἐχομεν ἐπίσης καὶ τὴν Ἱερὴν σφαῖραν μὲ λευκορὸς φῶς, ἢ ὅποια προεκτείνεται ἔξω ἀπὸ τὸ στήθος καὶ πίσω ἀπὸ τὴν πλάτην.

"Ἐχομεν τώρα καὶ τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς ποῦ ἀπὸ τοὺς Νοητικούς ὄφεις τοὺς ὤμους, διαγράψει ἕνα τρίγωνον πρὸς τὰ ἄνω, μὲ τὰ ἄνω σημεῖον περίπου ἕνα πῶδι ὑπερῶν τῆς ὕλικῆς κεφαλῆς. Κέντρον τοῦ τριγώνου εἶναι τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, ἐλαφρῶς ἐφαπτόμενον τῶν λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐπίσης αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ κέντρον τοῦ Ἱεροῦ δίσκου ποῦ εἶναι τώρα χρυσίζον φῶς, ἕνας πραγματικὸς Ἡλιος ποῦ μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς φωτοστεφάνους τῶν Ἁγίων εἰς τὰς εἰκόνας τῶν Ἐκκλησιῶν ποῦ εἶναι κέριζ τῆς κεφαλῆς τουλάχιστον ἕνα πῶδι καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς τῆς κεφαλῆς ὁ Ἱερὸς αὐτὸς δίσκος. Ἐχομεν τὴν Ἱερὴν σφαῖραν ἢ ὅποια περικλείει τὴν κεφαλὴν. Ἡ περιφέρεια τῆς Ἱερῆς αὐτῆς σφαίρας πάλιν μὲ χρυσίζον φῶς εἶναι ἀπὸ ὀμοιότητος προεξοχὴν τῆς ὕλικῆς κεφαλῆς περίπου ἕνα πῶδι. Ἐπίσης εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον ἔχομεν καὶ τὸν θυροειδῆ, ἕνα νέον κέντρον τὸ ὅποσον συνδέει τὸ παχυλὸ ὕλικὸ σῶμα μὲ τὸ Ψυχικὸν ἀντιστοιχοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως αὐτὸ τὸ μόνον κέντρον ποῦ συνδέει τὸ παχυλὸ ὕλικὸ σῶμα μέσον τοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦ μὲ τὸ Ψυχικὸν αἰθερικὸ σῶμα. Φυσικὰ τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς εἶναι τὸ πλέον πολὺπλοκον ὅπως εἶχαμεν πεῖ.

Εἶχαμεν πεῖ ὅτι τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα εἶναι ἔδρα συνειδήσεως, Ἀγιοπνευματικῆς καὶ μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ σὲ ὑπερσυνειδήσιν, εἶναι ὅμως καὶ ἔδρα τοῦ λεγομένου ὑποσυνειδήτου - ἔδρα - ὅμως κάθε κύτταρο τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος μὲ τὸ αἰθερικὸ του ἀντιστοιχοῦ περικλείει τὸ ὑποσυνειδήτου, αὐτὸ νὰ μὴ σὰς διαφεύγη.

Τὸ κέντρον μέσα εἰς τὸν θώρακα εἶναι ἀκριβῶς τῆς Αὐτοεπιγνώσεως τῆς προσωπικότητος ἐαυτοῦ μας, τῆς παρουσίας προσωπικότητος ἐαυτοῦ μας, ὡστόσο ὅμως θὰ ἔλεγα καὶ τὸ σημεῖον ποῦ ἐφάπτεται ἢ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως μὲ τὴν παρούσαν προσωπικότητα Αὐτοεπιγνώσεως. Καὶ ἐδῶ θέλω νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως κυριαρχεῖ πάνω σὲ κάθε κύτταρον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, τῶν διπλῶν αἰθερικῶν τῶν Ψυχικῶν καὶ Νοητικῶν σωματίων, δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ εἶναι, ποῦ θὰ ἔλεγα ἐνδὸς ἀνθρώπου εἰς τὸ ὅποσον δὲν κυριαρχεῖ ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως. Ἐπίσης ἐδρεῦει καὶ ἡ Ἀγιοπνευματικὴ συνείδησις, διότι, τὴν καρδίαν κυβερνᾷ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

"Ὅστε, ἡ καρδιά, οἱ πνεύμονες καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος στήν λειτουργίαν των, μέσον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχοῦ, ὑπακούουν εἰς τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, ὡστόσο ὅμως στήν περιοχὴν αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ παρούσα προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως ἐαυτοῦ μας καὶ εἶναι σ'αὐτὴν τὴν περιοχὴν ποῦ ἀρχίζει ἡ ἐνδοσκοπήσις τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐαυτόν του σὰν ὑπαρξίν, σὰν Αὐτοεπιγνώσιν - ὄντοτητα, καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ Ψυχικὸ καὶ Νοητικὸ του σῶμα.

Ἀπ'ἐδῶ ἀρχίζει ἡ κλίμαξ τοῦ Ἰακώβ γιὰ νὰ φθάσωμεν ποῦ; στὸ μέσον αὐτῆς τῆς κλίμακος ποῦ εἶναι τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς, ἡ παρεγκεφαλῆς, ἡ βλάκος ἢ φλε-

γομένη και μη καιομένη; χῶρος ἱερός. Ἐδῶ τώρα μέσα στην κεφαλήν ἔχομεν και τήν Ἁγιοπνευματικήν Ὑπερσυνείδησιν και ὄλες τέες μορφές Αὐτοεπιγνώσεως, συμπεριλαμβανομένης και τῆς Ἀπολύτου Αὐτοεπιγνώσεως, τῆς Θεώσεως. Ἐδῶ ἀρχίζομεν τήν ἐργασίαν μας σάν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας γιά τήν μελέτην μας ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἁγιοπνευματικήν συνείδησιν και Ὑπερσυνείδησιν, γιά τήν Αὐτοεπιγνώσιν εἰς ὄλες τῆς τέες φάσεις, διὰ νά γνωρίσωμεν μέσον τοῦ καθρέφτου αὐτοῦ τοῦ ὀνομάζεται Αὐτοεπιγνώσιν, τόν πραγματικόν ἄνθρωπον, αἰώνιον ἑαυτό μας, διὰ νά μπορέσωμεν νά ἀφομοιώσωμεν μέ τόν πραγματικόν αἰώνιον ἑαυτό μας, τό φθαρτό νά τό καταστήσωμεν ἀφθαρτό, και τό θνητό ἀθάνατο και νά εἰσέλθωμεν εἰς τήν Ὑπερσυνείδητον Αὐτοεπιγνώσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως.

Ἐδῶ γιά πρώτην φοράν θά ἀκούσωμεν τήν φωνή τοῦ Θεοῦ μας, δηλαδή, τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ μας, ὄχι τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ μας.

Και εὐρισκόμεθα ἀκόμα μέσα στό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος. Τώρα θαραλλέα θά προχωρήσωμεν εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Ψυχικοῦ σώματος.

Αὐτό πού θά πῶ, ποτέ δέν τό ἔχει γράψει κανένας σέ κανένα σύγγραμμα, σέ κανένα βιβλίον.

Ὅσοι ἀπό οἷς ἔχετε κάμει διάφορα πειράματα, γυμνάσματα, γνωρίζετε τήν χρῆσιν τοῦ λεγομένου αἰσθησιακοῦ αἰθέρος. Ὅταν προσηλωθῆτε σ' ἕνα μέρος τοῦ ὕλικου σας σώματος δηλαδή στό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ μέρους ἐκεῖνου, αἰσθάνεσθε ὅτι εὐρίσκεσθε στό σημεῖον ἐκεῖνο και λέγετε τότε ὅτι, γίνεσθε ἕνα μέ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ μέρους ἐκεῖνου, και μπορεῖτε, σεῖς σάν βούλησις τώρα νά μετακινηθῆτε σέ ὅποιονδήποτε μέρος ἐπιθυμῆτε ἐντός τοῦ ὕλικου σας σώματος μιά και τό διπλοῦν αἰθερικό, σάν, αἰσθησιακός αἰθήρ εὐρίσκεται παντοῦ ἐντός τοῦ ὕλικου σας σώματος. Ὅταν ἀργότερα θά μάθετε ὅτι και ἐκτός τοῦ ὕλικου σας σώματος ὑπάρχει ἡ αὔρα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ θά μπορῆτε νά προσηλωθῆτε σέ μέρος τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος ἐκτός τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος. Αὐτό τό γύμνασμα μᾶς ἐνδιαφέρεται πολύ.

Ὅταν ἀρχίσετε τώρα σάν βούλησις και Αὐτοεπιγνώσις νά μεταχειρίζεσθε τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα και κινητικόν αἰθέρα και σάν βούλησις ἐπαναλαμβάνω μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τοῦ Νοητικοῦ και Ψυχικοῦ φωτός, δηλαδή, νά κτίζετε Νοητικά εἶδωλα και νά ἐπιθυμῆτε, νά ἀγαπᾶτε αὐτά τά εἶδωλα πού κτίζετε, μπορεῖτε νά εἰσέλθετε μέσον τοῦ γυμνάσματος αὐτοῦ εἰς τό ἀντίστοιχον μέρος τοῦ Ψυχικοῦ σας σώματος. Ἐδῶ εἶναι τό κλειδί. Ἀλλά μέχρις οὗ ἐπιτύχετε αὐτό, θά πρέπει νά κάμετε πολλά γυμνάσματα πάνω στό διπλοῦν αἰθερικό και νά γίνετε κύριοι τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, τοῦ κινητικοῦ και τοῦ ἀποτυπωτικοῦ.

Μέσον τῆς εἰδωλοπλαστικῆς θά κάμετε τό Ψυχικό σας σῶμα, ἀφοῦ θά τό ὀητε πιδ εὐπλαστο και τῆς ἀρεσκείας σας. Αὐτήν τήν στιγμήν τό Ψυχικό σῶμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων δέν εἶναι τό ἴδιο. Σέ μερικούς εἶναι μιά ἄμορφη μάζα, ὡστόσο ἀπό Ψυχικήν ὕλην και διπλοῦν αἰθερικό, Ψυχικό. Φυσικά, κάθε ἄτομο, κύτταρο μόριο τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, ἔχει και Ψυχικόν ἀντίστοιχο και Νοητικόν ἀντίστοιχον. Ἐπομένως ὑπάρχει ἀνάλογο μέ τό παχυλό ὕλικό σῶμα και τό Ψυχικόν ἀντίστοιχον τό ὅποῖον ὁμοίως ποτέ δέν ἐγκαταλείπει τό παχυλό ὕλικό σῶμα. Ἐκεῖνο πού ἐγκαταλείπει τό παχυλό ὕλικόν σῶμα μέ τήν ὑποσυνείδησιν κατά τήν ὥραν τοῦ ὕπνου, δέν εἶναι αὐτό τό Ψυχικόν σῶμα, ἀλλά αὐτή ἡ ἄμορφη Ψυχική μάζα ἡ ὅποια δονεῖται, κραδαίνεται και ἔχει τό χρῶμα, ὡς ἐκ τῶν ἐπιθυμιῶν, παθῶν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὅποῖος οἰκεῖ μέσα εἰς τό Ψυχικόν αὐτό σῶμα.

Ὅστε, θά ἔλεγα ὅτι παρ' ὅλον πού τά ὕλικά σώματα τῶν ἀνθρώπων λίγο ἢ πολύ ὅλα ὁμοιάζουν, τά Ψυχικά των σώματα, πολύ, πολύ, διαφέρουν. Δέν μποροῦμεν νά ἀντιληφθοῦμεν τόν ἀνθρώπον προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν, βλέποντας τό ὕλικό του σῶμα, ἀλλά εἶναι εὐκολώτατον νά ἀντιληφθοῦμεν, πῶς εἶναι ἕνας ἀνθρώπος ἄν δοῦμεν τό Ψυχικό του σῶμα, γιατί, ἀμέσως, ἀπό τοῦς κραδασμούς τοῦ Ψυχικοῦ αὐτοῦ σώματος, τό σχῆμα του, τά χρῶματα, τήν εὐκαψίαν του ἢ ἀκαψίαν του, τήν ἀκρίβεια ὀρσεῶς του, θά ἀντιληφθοῦμεν τόν βαθμόν τῆς ἐξελίξεως του.

Και πάνω σ'αυτό το Ψυχικό σώμα κτίζεται ο παράδεισος του ή η κόλασις του, ή μάλλον η θύρα μέσον της οποίας θα εισέλθη εις τον ανάλογον Ψυχικόν κόσμον που είναι ένα πεδόν ή υποπέδιον του Ψυχικού κόσμου που αντιστοιχεί με έναν παράδεισον ή μια κόλασιν. Προσέξτε εις το σημεῖον αὐτό.

Ὅστε, ὁ ἔρευνητής της ἀληθείας μεγάλην, πολύ μεγάλην σημασίαν δίδει εις τὴν τελειωσεν μέσον της ἐνδοσκοπήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως πρὶν ἀκόμα ἀρχίσαι τὰ πειράματα καὶ γυμνάσματα του ἢ τουλάχιστον ταυτοχρόνως. Ὅταν ὁ ἔρευνητής της ἀληθείας θὰ ἀρχίσῃ νὰ κτίζῃ τὸ Ψυχικόν του σώμα ἀπὸ τὴν ἡδὴ ὑφισταμένην Ψυχικὴν ὕλην, ἀφοῦ τὴν καθαρῶσαι, ταυτοχρόνως κτίζει καὶ τὸ Νοητικὸ του σώμα, τὸ κατώτερο Νοητικὸ του σώμα τὸ ὁποῖον εἶναι σῶμα μορφῆς, προσέξτε καὶ στὸ σημεῖον αὐτό. Ταυτοχρόνως κτίζεται τὸ κατώτερο Νοητικὸ σώμα καὶ Ψυχικὸ σώμα, γιὰτὶ, μέσον τοῦ κατωτέρου Νοητικοῦ σώματος κτίζεται τὸ Ψυχικὸ σώμα ἐνσυνειδήτως. Δὲν θὰ χρειασθῆ διπλὴ ἐργασία ἐδῶ. Ἡ ἐργασία θὰ γίνῃ εἴτε στὸ διπλοῦν αἰθερικὸ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ ἀμέσως, αὐτομάτως, γίνεται καὶ στὸ διπλοῦν αἰθερικὸ τοῦ Νοητικοῦ σώματος ἢ εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικὸ τοῦ Νοητικοῦ σώματος καὶ αὐτομάτως εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικὸ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ κτίζονται ταυτοχρόνως ἀπὸ Ψυχονοητικὴν τῶρα οὐσίαν καὶ ὑπερουσίαν, ἕνα; τὸ Ψυχονοητικὸν σώμα. Δὲν θὰ τὸ χωρίζωμεν σὲ δύο πρὸς τὸ παρὸν διότι τὸ Ψυχικὸν σώμα δὲν μπορεῖ νὰ προεκταθῆ ἐνσυνειδήτως ἂν δὲν εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ καὶ δὲν τὸ συνοδεύει ἢ δὲν συνοδεύει τὴν προσωπικότηταν αὐτοεπιγνώσιν καὶ τὸ κατώτερο Νοητικὸν σώμα, δηλαδὴ, ἡ σκέψις καὶ ἡ δύναμις τοῦ διαλογισμοῦ. Ὑπάρχουν τρόποι φυσικὰ που κτίζεται μέσον ὠρισμένων ἄλλων τρόπων, εὐσεβείας, τὸ Ψυχικὸν σώμα πρὶν κτισθῆ μέσον τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τὸ Νοητικὸν σώμα, καὶ, ἕνας εὐσεβῆς ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ βρεθῆ σὲ παραδείσους, νὰ ἀντιληφθῆ ὠραῖες, θαυμάσιες καταστάσεις καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ νὰ ἐνθυμηθῆ λίγα ἢ πολλὰ ἀπὸ τὰς ἐμπειρίας του. Ὅμως, μὴ καὶ δὲν ἀκολουθεῖ τὸ Ψυχικὸν σώμα, τὸ Νοητικὸν σώμα πολὺ ὀλίγον μπορεῖ νὰ πῆ δτι εἶναι κύριος τοῦ Ψυχικοῦ του σώματος. Μποροῦσε νὰ κινήτῃ ἐνσυνειδήτως ὅπου ὁ ἴδιος ἦθελε καὶ δτι κυβερνοῦσε τὸ Ψυχικὸν του σώμα, ὅπως ὁ ἴδιος ἐπιθυμοῦσε καὶ θὰ ὁμοιάζῃ μὲ ἕνα ὠραιότατο χαρταετὸ που τὸν παρασύρει ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει.

Ἀσφαλῶς ὁ ἔρευνητής της ἀληθείας δὲν θέλει νὰ εἶναι ἕνας τέτοιός χαρταετός. εἰς τὰ ψυχικὰ ρεύματα.

Στὰ ἐπόμενα μας μαθήματα θὰ μάθωμεν τὰ Ψυχικὰ κέντρα, Ψυχονοητικὰ κέντρα, θὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ Νοητικὰ κέντρα, ὀρθώτερος τρόπος, εὐκολώτερος καὶ καλύτερος, νὰ συντομεύσωμεν τὴν ἐργασίαν μας γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε νὰ ἀρχίσωμεν θετικὴν ἐργασίαν ἐνσυνειδήτητον ὅσον τὸ δυνατόν πρὸς σύντομα εἰς τοὺς Ψυχικοὺς κόσμους.

Ἀσφαλῶς ὅσοι ἀπὸ σᾶς θέλουν νὰ προχωρήσουν. Ὅσοι δὲν θὰ θέλουν μποροῦν νὰ ἀποφύγουν αὐτὰ τὰ γυμνάσματα καὶ νὰ περιορισθοῦν μόνον πᾶνω στὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος καὶ νὰ γίνουν καλοὶ Ψυχοθεραπευταὶ καὶ νὰ ἀφήσουν γιὰ ἀργότερα πολὺ ἀργότερα τὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς Ψυχοθεραπευτικούς κόσμους.

Ὅταν ἐξαντλήσωμεν θεωρητικὰ τὸ κεφάλαιον αὐτό,

θὰ χωρίσωμεν τὴν τάξιν αὐτὴν, σ'αὐτοὺς που θὰ γίνουν Ψυχοθεραπευταὶ καὶ σ'αὐτοὺς που θὰ γίνουν ἄδρατοι βοηθοὶ ἢ σ'αὐτοὺς που θὰ γίνουν καὶ τὰ δύο.

"Ἐστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΑ πάντοτε".

Αὐτὸ θὰ ἀφῃσθῇ στὴν δικὴν σας ἐκλογὴν.